

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΝ

*** Ήσανδρομη εἶνε προπληρωτὰ ὑποχρεωτικὴ:**

Εν τῷ ΕΣΤΕΡΙΚῳ:	{	Εν τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ:
Ετήσια - Σελ. 110	{	Ετήσια - Σελ. 12
Εξάμηνος " Εξαμήνου "	{	" 7

Τὴν ἐκάστην πάλιν καθεύδα 8.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

THE AERONAUT

ΤΗΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—'Αγορά Κύκκου 'Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ 1'

APIO. 498

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),
τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1915.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

ΠΙΘΑΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων
κατὰ τὴν ἱστορικὴν συνεδίαν τῆς
ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. τῆς 21ῆς μέ-
χρι τῆς 4.30 π.μ. τῆς 22ας Ὁ-
κτωβρίου διετυπώθησαν σαφῶς
καὶ λεπτομερῶς αἱ ἀντιθέσεις καὶ
βλέψεις τῶν ἀντιπάλων πολιτικῶν
κομμάτων τῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν
τοῦ κ. Βενιζέλου φιλελευθέρων
καὶ τῶν τοῦ κ. Γούναρη Ἐθνι-
κοφρόνων.

Πρὸ τῆς καθόδου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν δύο Κεντρικῶν Αυτοκρατοριῶν καὶ τῆς Τουρκίας ἡ ἀντίθεσις τῶν δύο πολιτικῶν μερίδων ὡς πρὸς τὴν σὺνδεσφότητα ἦ τὴν πολεμικὴν δράσιν τῆς Ἑλλάδος ἦτο ἀδιάλκτος καὶ ἀγεφώρως, ἅν πιστεύομεν δι' οὗ ὑπάρχει Ἑλλιν, καὶ ὁ ἔσχατος καὶ ὁ μικρὸν τοῦν ἔχων ὅστις μετὰ τὴν εὐχρὴν τῆς πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τῆς Χερσονήσου καὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετείχῃ τῆς Βουλγαρίας, δι' ἄρτυπος καὶ ἐν ἐπιφυλακῇ σὺντεροῦτος τῆς Ἑλλάδος ἐπεβάλλετο ἐπὶ τὴν μερίστων καὶ ὑψίστων συμφερόντων αὐτῆς.

Μετά τὴν συνμαχίαν ὁμοῦς τῆς
Βουλγαρίας πρὸς τὰς Κεντρικὰς
Αὐτοκρατορίας αἱ πολιτικαὶ ἀντι-
θέσεις ἐν Ἑλλάδι πάντως ἐπαρτή-
θησαν καὶ πᾶσα πιθανότης ὑ-
πάρχει ὅτι θὰ γεγενηθῇ τὸ μι-
ταστὸν τοῦτων χᾶσμα, καὶ θὰ συν-
αντιηθῶσιν οἱ ἀντιγεγονότες ἐν τῇ
ὀφίστῳ συμφέροντι τῆς Ἑλλά-
δος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γενεᾆς.

Ἡ Βουλγαρία ἐπὶ τὴν αἰ-
τρον ἔπαιον καὶ τὴν ἀπεφύ-
ριστον προστασίαν τῆς Μ. Βρε-
τανίας, ἀπετέλει τὸν μίγιστον κίν-
δυνον κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἵνα
ἴσχυον δὲν ἡδύλησε ποτε νῦν ἀν-
ταρξάσῃ ὁ κ. Βενιζέλος καὶ να-
φλῶς συνήργει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν
καὶ κραταίωσιν αὐτῆς, ἐπὶ ἡλθον
δὲ σιγμαὶ καθ' ἃς οἷος τιμωροὶ
δεῖν παρέδιδε τὴν Μακεδονίαν
ἐρμαιον εἰς τὴν Βουλγαρικὴν ἀ-
ποστασίαν.

Σήμερον ὁ κίνδυνος ἀπὸ τοῦ
Βουλγαρίας παρήλθεν, οἱ ἀδελφοὶ
καὶ ἂν γένηται ἡ ἔκδοσις τοῦ πο-
λέμου μεταξὺ τῶν ἀντεμαχομένων
δύο ὁμάδων.

Ἐποφάνηται ἔγραψεν ἡ «Σαμου-
πρόδα», ἡ μεπιοσημον ὀργανὸν τοῦ
πρωθυπουργοῦ κ. Πάσους, διὰ τὴν
Γερμανίαν δὲν ἔσπειρε τὰ ὅσα
τῶν τέκνων αὐτῆς ἀπὸ τὴν ἡπεί-
ρον καὶ τὰς θαλάσσους, ἵνα δημι-
οσχηθῇ κρατάρων καὶ μεγάλων
Βουληγάρων, ἥτις θὰ κατοικήσῃ
οἱ οἰκονομικῶς ὑποτιλῆς εἰς ἀ-

τὴν, καὶ μόνον ἐσωτερικὴν τινα
θὰ ἔχη ἐλευθερίαν ὑπὸ τὴν κρα-
ταὶν ἐπιρροὴν τῆς Γερμανίας.

Ἡ Ὀδυσσεύς τινες Ἰθαξέει μὴ
 λησμονοῦσα τὸν πρὸς τοὺς Βουλ-
 γάρους ἔρωτά της γράφει:

·Δὲν εἰμεθα ~~τῶν~~ κυνικοί ὡστε
νὰ πιστεύομεν, ἐτι, ἐὰν συμβαίῃ ἡ
προδοσία αὕτη, εἶνε καὶ ἐπὶ τῶν
ἀγαριστῶν τοῦ ἔθνους. Τοῦτων
τόν, κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν ἐτι ὅ
Βουλγαρικὴ λαὸς ἀγεται παρὰ τὴν
θέλησιν τοῦ ὑπὸ μικροῦ ἀλλ' ἰσχυ-
ροῦ κόμητος, οὗτως ἀρχηγὸς εἶνε
ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος. Εἶνε δυστύ-
χημα ὅτι πάσαν χῶραν ἐν παντί
καίφοι, ἰδὲ ὅμως ἐν τῇ παρόντι, νὰ
ἔχη αὕτη Βασιλεὺς ξένον ὁ μόνον τὴν
γέννησιν ἀλλὰ καὶ τὴν κλίσιν. Διότι
τοιοῦτος Βασιλεὺς δύναται νὰ εὐφραν-
θῇ πρὸς τὸν Βασιλεῖον τοῦ ὑπὲρ τῆς
φυλῆς του, καὶ τοὺς ὀπληκτοὺς τοῦ
ὑπὲρ τῆς εὐκογενείας του. Ὅσοι ὑπο-
τιθώμεν τὴν ἰσχὺν τῶν Γερμανικῶν
ἠρχμάτων. Ὅσοις τῇ Γερμανίᾳ εἶ-
νε νὰ δελεάσῃ τὴν Βουλγαρίαν, δι-
οτι σκοπὸς αὐτῆς προσηγνὴ εἶνε νὰ δι-
αίρῃ καὶ ἀρχῇ οὕτω τὸν Βαλκανισμὸν.
Ἐλπίζει εἰς τὰ μεταχειροσθῆ, τοὺς
Βουλγάρους πρὸς ὑποταγὴν τῶν Σέρ-
βων, καὶ ἢ διανέξῃ ὁδὸν πρὸς τὴν
Κωνσταντινουπόλιν.

«Εάν ἡ Γερμανία ἀνέλξη τὸν δρόμον, ἡ Σερβία θὰ παύσῃ ὑπάρχουσα καὶ ἡ Βουλγαρία θὰ ὑπάρχῃ κατ' ἐνοχλήν, ὡς ἐξωτερικῶς, ἐπαρλὰ τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ἐν τοιαύταις συνθήκαις ζῆν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐλευθερία εἰτε πολιτικῇ ἢ οικονομικῇ, δι' ἐκονδηήσετε ἥρατοι Βαλκανικὴν ἡσχίαν δὲ πάντων διὰ τὸν προέδότην».

Καίτοι δὲν λανθάνει ἡμῶς τὸ
πνεῦμα καὶ ἡ πρόθεσις αὐτοῦ ἐν
πνεύσας ταῦτα, ἐντεταρχει πολλὰ
τῆς ἀληθείας, ἥδη ὑπάρχει ἀλή-
θεια καὶ περὶ τῶν μεγίστων κιν-
δύνων, οὗς δὲ συνεπείηται κατε-
τῆς ἐλευθερίας τῶν Βαλκανικῶν
καὶ τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν ἡ καὶ
θόδος τῆς Γωσσίας εἰς Κωσταν-
τινούπολιν καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν
Ἱταλικῶν κινήσεων εἰς τὸ Αἰγαῖ-
ον καὶ τὴν Ἀ. Ἀσίαν.

Ἡ Βουλγαρία ἐμωρῶνθη, καὶ
τὸ γραφικὸν σῆπτον, τὸ δευτερον ἤ
δη, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει
μωρία αὕτη θὰ στοιχίσῃ εἰς αὐ-
τὴν τὴν τύχην ἣς ἐγένετο πάτω
τε ἄξιός ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς, κα-
τοῦτο πρὸς ὄφελος εὐτυχῶς το-
ῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ Νεοτουρκικὴ παραφροσύνη περιέλαβε τὴν Τουρκίαν ἥς τὸ ἑθνοπαϊκὸν πόλεμον καὶ διὰ τὸν πέτρεψεν εἰς αὐτὴν τὰ ἑλωφελήθησιν ἀνταγωνισμὸν τῶν ἐμπολήμων Δυνάμεων ἀποσπῶσα ἐγγυητοῦς καὶ ἀπαλείς ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος καὶ ανεξαρτητοῦς αὐτῆς, καὶ ἀποθνήσκουσα ἀπὸ τῆς ἐξαγωγικῆς ἐμπορίας τῶν παντοίων προῶντων αὐτῆς.

Καὶ ἂν ὁ πόλεμος ἤθελεν ἀποβῆ ὑπὲρ τῶν Ἀυστρογερμανῶν, ἡ Τουρκία θὰ καταστῇ προτεκτοράτον Γερμανικὸν διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν Κωνυπόλει ἰσχυρᾶς Γερμανικῆς φρουρᾶς καὶ στρατιωτικῶν ἀποικιῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ κατὰ τὸ πάλαιον ρωμαϊκὸν σύστημα, καὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως θὰ ἐπιδιδῶσιν οὗτοι τὴν ἐπικυριαρχίαν ἐπὶ τοῦ Ἰσλαμικοῦ.

Αἱ τῶν αὐτῶν τῆς Βουλγαρίας
καὶ τῆς Τουρκίας ἐπεκλώσθησαν
ὑπὸ τῆς μορφῆς οἰκτρῶν, οἰᾶδ, πο-
τε καὶ ἂν γένηται ἡ ἔκβασις τοῦ
πολέμου.

21 Ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται πρὸ τοῦ
 ἀδύλου τοῦτον μέλλοντος νὰ πα-
 ραμείνη ἀδρανὴς καὶ μακρὰν τοῦ
 πολέμου μῆτροι τέλους αὐτοῦ. Ἐ-
 πόσει ὁ καιρὸς ὅπως ἀνασπᾷ
 τοὺς ἔξωφους αὐτῆς ὅπερ τῆς ἑλευθε-
 ρίας τῶν λαῶν καὶ τοῦ δικαίου
 αὐτῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἡ Ἑλληνικωτάτη Θράκη παρε-
δόθη μετὰ πολλῆς ἀστοχίας εἰς
τοὺς Βουλγάρους ὑπὸ τοῦ κ. Βε-
νιζέλου μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Μα-
κεδονίας, ἡλειπτόντος ῥᾷστα ἀπὸ
αὐτοῦ τοῦ βῆματος τῆς Βουλγί-
ας τὴν Θράκην διὰ διέκδοξας κα-
ὶ ἄν προσεφέρτετο αὐτῇ εἰς τὴν Ἑλ-

λάδα. Καὶ οὕτω ἐπέτρεψεν εἰς τὴν
Βουλγαρίαν νὰ καταλάβῃ τὴν Ἑλ-
ληνικοτάτην Θράκην χωρὶς διὰ
τοῦτο νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς ἑλλή-
κους ἀντάλλαγμα διὰ δίκαια τῆς Ἑλ-
λάδος ἐν Μακεδονίᾳ, ὅπως μὴ διὰ
δικῇ καὶ αὐτὴν τὴν Θεσσαλονίκην.
Δ' Ἦ θέλα δίκαιοσύνη δέξοιτο ἐπα-
νόρθωσιν, καὶ αὕτη διὰ τῆς σπαρ-
θῆς τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆ
λόγχης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ ἀποκαταστήσῃ δι' ἁκαταγηθὲς
δίκαιον φυλῆς, ἣν πάντα λόγος
ἔχει διὰ τὸνὺν ἢ θέλα Πρώτοι.

Ἡ Κωνσταντινουπόλις μετὰ τῶν Πορθμῶν, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἐγκαταστή, ἐκεῖ διὰ τῶν αἰῶνων ξυμνηστικὴ κρησυχία, παρῆμεναι καὶ βίβδος καὶ κατ' ὁσίων ἑλλήνων καὶ ἂν ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ δέχεται καὶ ἐν τούτῳ τὰ πᾶσι τοῖς ἰστορικῶν καὶ τῶ ἐθνικῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ διὰ τῆς δικαιοσύνης ἀπειτὴ πῶς ἀγκάμους αἰτῆς γέφυρα Ἑδρύου καὶ καὶ Ἀσίας ἀπὸ τῆς διενεχθῆ.

Ἡ διεθροποίησις τῆς Κοινῆς
 πολιτικουπόλεως καὶ τῶν Προσθμῶν
 μετὰ χώρας ἱκανῆς ἐκατέρωθεν
 πρὸς συγκροτήσθην διεθροῦς ἐλευ-
 θέρως Πολιτείας, θὰ γένηται ἡ δι-
 τὸς καιροῦς τοῦτους ἀφοσίη καὶ
 οὐ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζήτημα.

Αἱ κεκηνογυμένα ἀρχαὶ ἐπὶ τοῖς
 δικασίῳ καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ
 λαοῦ δὲν πρέπει βεβιαίως νὰ δι-
 αγευσθῶσι διὰ τοῦς Τυτάρους, οἱ
 οὗτοι εἶνε φυλὴ ἀσιατικὴ καὶ δι-
 κασιόφιλοι καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν
 αὐτῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ νὰ ἀποτελέ-

σιν ἴδιον κράτος ἐλεύθερον καὶ
ἀφιέμενον εἰς ἑαυτὸ ἵνα ζήσῃ ὡς
σὸν δύναται κάλλιον.

Ἡ Α. Ἀσία ὑπὸ διεθνῆ ἔλεγ-
χον πρέπει νὰ ἀφελῇ στάδιον ἐ-
λεύθερον διὰ πάντας τοὺς λαοὺς
ἐν αὐτῇ, ὅπως ἀναπληρῶσι κα-
ποσραχθῶσι ἑκάστους ἐν τῷ μέτρῳ
τῶν πνευματικῶν καὶ ἡθικῶν δυ-
νάμεων αὐτῶν, καὶ οὕτω μόνον
θὰ ἀποφεύγῃ ἐν τῷ μέλλοντι
Ἑθνωπαϊκὸς κόσμος τοὺς μεγί-
στους κινδύνους τρομερῶν πολέ-
μων, ὧν μέγιστος καὶ τρομερώτα-
τος ἐγένετο ὁ Πανερωπαϊκὸς
πόλεμος.

Ἄν θὰ ξιφουλκήσῃ ἡ Ἑλλάς
 ἕνα κυριαρχίῃ τῶν Βαλκανίων
 οἰδιόηποτε ξένη Μ. Δύναμις, ἀλλὰ
 οὔτε ἡ Ῥωσσοταυτινὸς καὶ
 Μ. Ἀσία τὰ γέγονται ἔχουσαι
 τῆς φιλοκτημοσύνης τῶν ἰσχυρῶν
 Τοιοῦτον ἔχει συμφέρον καὶ αὐτὴ
 ἡ Ρουμανία ἥτις διπλὴν διατρέχει
 κίνδυνον, εἴτε τὰ ἀποροφρῇ ὅλην
 τοῦ Σλαβισμοῦ εἴτε τὰ ὑποδομῇ
 λωθῇ ὑπὸ τῶν Ἀυστρογγερῶν.

Ἑλλάς καὶ Ρουμανία ἃς ἐξου-
 σιότητες ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἀ-
 σφαλείας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας
 καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 καὶ τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἀπὸ τῆς στίσεως καὶ τῆς πο-
 λυτικῆς τῶν ὄντων τούτων Κρατῶ-
 σήμερον, ἐξήρηται ἡ τύχη τῆς
 Ἀνατολῆς καὶ κατὰ μέγα μέρος
 ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου.

Μέγατον συμφέρον ἡ Τετρα-
πλῆ Συναρρόησις ἀπληλαγμέν-
σημερον τῆς δευτῆς πλάτης, ἀπ-
τῶν Βουλγάρων, τὰ προσεταί-
σθῃ Ἑλλάδα καὶ Ρουμανία
παρανομήν πᾶσαν, ἀξίως
ἐρωστικῇ ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐπὶ
τρέποντα τὰ Βαλκάνια εἰς τὴν
Βαλκανικοῦς.

Η ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗ
ΣΥΝΘΗΚΗ
ΚΑΙ Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Παράκλησις τῶν ἀρκεσέων τοῦ κ. Βενιζέλου, τοῦ κ. Γούναρη καὶ τῶν ἄλλων κορυφαίων ἐπὶ τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ἱστορικὴν συνεδριάν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου δημοσιεύσαμεν ἐν καιρῷ. Ἡ ἀναδοχαστικὸν ὅσα τῶν ἀρχέων τοῦ κ. Δημ. Γούναρη ἐκ τῶν ἐσπέρων γραφῶν ἀποκρινόμενοι ἐπὶ τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν ἱστορικὴν συνεδριάν αὐτὴν καὶ ἡμεῖς τὰ περὶ τῆς Ἑλληνοαφρικανικῆς συνθήκης μετὰ τῆς ὁδοῦ δ. κ. Βενιζέλου ὡς ἐξῆρθε ὅτι συνδέονται ἀναπόφευκτοι ἀπορροαί τῆς Ἑλλάδος ὅσα πολέμῳ ὑπὲρ τῆς Σεργίας ἐπὶ κινδύνῳ τῆς γῆς, τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Γούναρη ἀνέστη τελεῖται τοὺς λυχνισμοὺς τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ δὲ καθ' ὅσον ὀρθοτάτα καὶ τὴν ἐννοαν, ἐν ᾧ δὲ οὐ συνθήκης καὶ σχετικὰ περὶ αὐτὰ πρὸς ἐπιτέλειαν αὐτῆς καὶ καθ' ὅσον τὴν ἐνδεῖσιν πινυτοὺς Ἑλλήνων ἐξιστοῦντες μὲν ἄγοντες τὴν ἔθνην τῶν ἄλλων καὶ περὶ πλείστον παύομεν τὴν ἐθνικὴν ἀσφαλίαν.

Ἐν προομίῳ δ. κ. Γούναρης ἀγένητος, ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ τὴν ἐνδεῖσιν τῶν παραχωρήσεων εἰς τὴν

Βουλγαρίαν Ἑλληνικοῦ ἰδιώτους καὶ ἐλ-
τα ἐπελάβετε τοῦ σπουδαιοτάτου περ-
τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συνθήκης ζητήμα-
τος, καὶ ἐνιεῦθεν τοῦ λόγου ποιούμεθ
τὴν παρὰ πόδας ἀναδημοσίευσιν]

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Ἐπιλαμβάνομαι ἡδὺ
τοῦ ζητήματος, τοῦ ὅποιον τὴν σπου-
δαίτητά ἐξηγήσῃ ἀξ. κ. Πρόεδρος τῆς
Κυβερνήσεως. Συμφωνῶ πληροστέα
μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὡς πρὸς τὴν
ἄκραν σοβαρότητα τοῦ ζητήματος.
Διότι καὶ ἐγὼ, ἰσχυρῶς, εἰς οὐδέποτε ἐ-
πὶ Κοινοβουλίῳ τῶν Ἑλληνικῶν συνε-
ζητήθη ζήτημα τοιαύτης σπουδα-
ιότητος ὡς πρὸς τὰς συνέπειας, τὰς
ὅποιας δύναται νὰ ἐπιφέρει. Κυρί-
ον τὸ ζήτημα ἐμφανίζει τὸ ἀξίωμα
Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ζήτη-
μα ἐρμηνείας τοῦ ἑλληνοσαρκικῆς
συνθήκης. Ἐάν τοιοῦτο ἦτο μόνον κα-
τάστασις ἱστοικῶς, θὰ παρετήρηον εἰς τὸ
κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, εἰς οὐ-
χὶ περὶ τὸν ἀποφασιστικὸν αὐτῆς συζη-
τῶν ἐν τῇ αἰθρῇ ταύτῃ. Διότι τὸ
να σκοπὸν ἔχει ἡ συζήτησις περὶ τὴν
ἐρμηνείαν τῆς συνθήκης; Πρόκειται
ἢ βουλὴ νὰ ἐρμηνεύσῃ αὐτή, ἢ νὰ
ἐγκρίνῃ τὴν ἐρμηνείαν τῆς Κυβερνή-
σεως;

— 'Η συνθήκη ἐνώπιον τῆς
Βουλῆς.

Ἄλλα τότε ἔπρεπεν ἡ Βουλὴ ν᾽ ἔχῃ ὅπ' ὄψει τῆς τῆς συνθήκης, πρεπεν ἡ Βουλὴ ν᾽ ἔχῃ ὅπ' ὄψει τὴν πάντα ἐκείνα τὰ γεγονότα, τὰ ἐπο-
σχεύοντα μὲ τὴν συνθήκην, καὶ ἡ τῶν ἐποίων δύναται νὰ προέλθῃ προσήκουσα ἐρμηνεία. Ἄλλ' ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰπέ, προκλι-
θεὶς ἀπὸ τὸν κ. βουλευτὴν Ἀρχα-
αί, οἱ θεωρεῖ καὶ αὐτοὺς πρέπον ν᾽
φέρῃ τὴν συνθήκην εἰς τὴν Βουλὴν
ἀλλὰ κωλυόμενος ἐκ τοῦ ἐν τῇ συ-
νθήκῃ ἔρου οἱ δὲν δύναται νὰ ἀνι-
κοινωνῇ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς
Σερβίας, εἰρήνησεν τὴν συγκατάθε-
σιν. Ἄλλα τότε θὰ ἔλεγον πρὸς
τὴν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως
οἱ αὐτοὶ δὲν ἀνέμενε νὰ κατατεθῇ
συνθήκη καὶ ἐπιληφθῇ. Ἡ Βουλὴ
συζητήσεως ἐν γνώσει τῆς συ-
νθήκης, ἀλλὰ καὶ ὅλων ἐκείνων τῶν
ἄλλων στοιχείων τῶν ἀπορριπτικῶν τῆς
ἐφαρμογῆς αὐτῆς;

Ἄλλῃ, κύριον τὴν ἐκτίμησιν. Διὰ
πρόκειται περὶ ἐρμηνείας τῆς συνθή-
κης, οὐδὲ τούτο εἶναι τὸ ζητήμα,
ἵνα ποῖον ἀπὸ τῆς ἀπασχολοῦ ἡμᾶς. Πρὸς
καίτοι περὶ τῆς πολιτικῆς κατευθύν-
σεως τὴν ἐποιοῦν δ. κ. Πρόεδρος.
Κυβερνήσεως ἔχει καὶ διὰ τὴν ἐποιοῦ-
σιν ἐπιτελεῖσθαι ἀποτελεῖ ἡ κατὰ τὴν
ἰδέαν αὐτοῦ ἐρμηνεία τῆς συνθήκης.
Ἐπιτελεῖσθαι ἔχει βεβαίως τὸ αὐτὸ
ὁ δόξον. Οὕτω δὲ ἀντιλαμβάνονται
τὴν προκλήσειαν συζητήσιν ἐνι-
ταύτην. Δὲν τὴν ἐγκρίνω ὁμοῦ
πρὸς τὴν ἐπιτελεῖσθαι, τὸ ἐποιοῦν ἡ
λογος νῦν ἀντιλογῶν δ. κ. Πρόεδρος τ.
Κυβερνήσεως ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς
συνθήκης. Διότι ἡ Βουλὴ ὡς σὺν-
τατικὴν ἠδύνατον νὰ λάβῃ ὑπὸ
ἐλοῦς ποῖος λόγους διὰ τοῦ ἐποιοῦ-
σιν δ. κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνή-
σεως εἶναι ἐνδεκαδευμένη ἡ πολιτικὴ
τὴν ἐποιοῦν θέλει νὰ ἀκολουθήσῃ
Ἄλλῃ ἔρμηνει καὶ νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ
ζητήματος τῆς ἐρμηνείας τῆς συνθή-
κης ἐποιοῦν. Ἐξέρειν εἰς τὸ μέσον ὁ
προσφυτοσυργός, προσπαθῶν νὰ ἀνα-
γῇ δι' αὐτοῦ εἰς ἐκτίμησιν τῆς
τὸ "Ἔθνος, τὴν ἐκτελέσειαν τῆς πολι-
τικῆς, τὴν ἐποιοῦν ἐντελεῖ νὰ μετέλθῃ
Τούτω, κύριον, ἀπτελεῖ πλεονάζον
τὴν Βουλὴν, πρὸς τὴν ἐποιοῦν οὐ
ἐπιγινώσκεται ἡ Κυβέρνησις ζητοῦ-

ἐγκρίσιν τῆς πολιτείας τῆς, ἀλλ' ὡς πολιτικῆς τῆς ἐποικίας ἡ ἀντιθέτος θά-
λει ἀτιμάζου τὴν χώραν. Καὶ ἔλεγε
ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι
ἡ τέρησις τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁ-
πορευουσάν ἐκ μιᾶς συνθήκης εἶνε ἐ-
πιβεβλημένη. Εἶνε ἐπιβεβλημένη ἐκ
τοῦ σεβασμοῦ, τὸν ἐπὶ οὖν ἔχει ἐν
τὴν ἰδίαν τιμὴν ἡ χώρα. Ἐὰν δὲ τοί-
το οὕτως ἔχη διὰ τὰς χώρας τὰς μι-
γάλας καὶ ἰσχυράς, διὰ τὰς χρο-
τὰς μικράς καὶ ἀσθενεῖς εἶνε εἰς μά-
λον ἐπιβεβλημένον. Διότι αἱ μὲν μι-
γάλας καὶ ἰσχυραὶ χῶραι πρὸς πρῶ-
μῶταισιν τῆς θύσεως καὶ τῶν σκοπῶ-
αὐτῶν ἔχουσιν τὴν δύναμιν, αἱ μικρ-
θμοὺς καὶ ἀσθενεῖς χῶραι δὲν δύνα-
ται νὰ ἔχωσι παρὰ τὸ ἥδικον κέρ-
τὸ ἐπὶ οὖν ἀπολλύται καθ' ἡν περι-
σιν ἡ θέλον παραβίασθ' τὰς ἐν τῇ
συνθηκῇ ἀνειληγμένης ὑποχρεώσε-
Καὶ ἠρώταται: τίνα σημασίαν ἔχει
τοιαυτὴ θεωρία; Διὰ τί ἐκδέχεται αὐ-
ὁ κ. πρωθυπουργός; Ἐφοβήθη αὐ-
γε δτι εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ τις
τῇ αὐτοῦσθ' παύτῃ ἡ ἔξω αὐτῆς ἡ
πολεὺς νὰ εἴπῃ δτι ἡ Ἑλλάς δὲν πε-
πει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώ-
αἱ ἐποικίαι ἐξ ὠριμένης συνθήκης
πιβάλλονται εἰς αὐτήν; Ἐφοβήθη
κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δτι
νε δυνατόν νὰ εἴπῃ τις δτι πρέ-
νὰ παραβιάσωμεν συνθήκην διὰ τὴν
μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων
αὐτῇ καὶ ἐπιβάλλει;

Τὸ ἐπ' ἐμοὶ λαμβάνω τὸ θάρρος
νὰ τὴν διαβεβαίωσω δι' οὐδεὶς
δυνατὴν νὰ προσβάλλῃ ἀξίωσιν τοι-
την. Ἐπερίτευσεν δὲ ἐντελὸς ἡ ὑπο-
θήρις· τοιαύτης θεωρίας. Τὸ ζήτη-
δὲν εἶνε τοῦτο. Οὐδεὶς λαχρήσθη τ-
οῦτο τι. Τοιοῦτο ἂν ἀντιπροστα-
νον καὶ μόνον διὰ τὰ γεννηθῶν ἐν-
πώσεις συγκενθώσας καὶ ἀγούσας
τὴν παραγωνήσιν τῆς γνώμης, τῆς
ἐπολαῖ ὑποστηρίζουσιν ἐκείνου ἐπι-
πρὸς τὴν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερ-
σεως ἀντιπροσφύγι. Ποῖον εἶνε ἀπ-
θῶς τὸ ἐξετάσεν· ζήτημα; Τὸ ζή-
μα εἶνε ἐὰν ἔχομεν καὶ πολεῖς ἔ-
μεν ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς Σερ-
ας, συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην.
Ἐκείνας τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὅπο-
ἔχομεν, οὐδεὶς ἀπολύτως θὰ ὑποστη-
ξῃ δι' ἐν πρέπει νὰ τὰς ἐκπληρ-
σωμεν Ἄλλο τὸ ζήτημα ἐὰν καὶ
νὰ ἔχομεν ὑποχρεώσεις. Εἶνε το-
ζήτημα, ἐξηγηταὶ τῆς συνθήκης.
συνθήκη εἶνε μυστική. Τὴν συν-
κην δὲν ἔχετε ἐνώπιον ὁμῶν. Ὁ
Πρωθυπουργὸς ἔμοις ἐνέριμεν δι-
δύνατο νὰ ἀνακηλώσῃ τινα-ἐξ αὐ-
ἐκείνα τὰ ὅποια αὐτὴς ἐνόμιμον
σώδην. Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνων
ὑποτὰ ἀνεκκλίνας πρὸς ὅμω, νὰ ζη-
σῇ τὴν γνώμην ὁμῶν. Τὸ εἶσθη
τοῦτο εἶνε προδήλως πλῆγματε-
τοιαυτὴ ἀνακλήσις εἶνε ἐλαττω-
τική. Δὲν εἶχε δὲ δικαίωμα νὰ ἀ-
λουσθῇ τὸ εἶσθημα τοῦτο ὁ κ. Π-
ετρος τῆς Κυβερνήσεως. Διότι, ἀνα-
πῶσθα αὐτὴς κρίνει ἐξίσωδην, ἐ-
ἐνδεχόμενον νὰ παραλείψῃ ἄλλα
ἐποια θὰ ἔδύναντο οὐδὲν ἔτιον
ἀσκήσασιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἡμετέ-
κρίσεως, κρινόμενα ἐφ' ἡμῶν ὡς
σώδην. Καὶ θὰ ὑπομνήσω· ἤδη ἔ-
τινὰ τὰ ἐποια θὰ ἀναγκάσωι τὴν
Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ὁμο-
γῆσθαι, δι' εἶνε ἐξίσωδην. Ὁ κ. Π-
ετρος τῆς Κυβερνήσεως οὐκ εἶπεν,
ἡ συνθήκη εἶνε συνθήκη, συμμα-
χωντική, καὶ ὅτι σφραγίσται κα-
παντὶς τρίτῳ. Τὸ πράγμα ἐντος
τως ἔχει.—

μονος δε τοι· Ἑλληνας δὲ τέκνον, ἀνα-
 ραγὲς τοῦ Νεστορέωρος ἑβέλαι· τὰς
 ἀρχὰς τούτων, καὶ τεκνέωσθαι κατ' αὐτῶν
 προσηύχον ἐκάλειστο τὸν Νεστορέωρον·
 σπινθὴν δὲ τὴν παρεστημένην ἀνέστηκάνων·
 μολον αἱματόεναν, καὶ κυνέωσθαι
 Σουλαν· καί μιν μεταφρονέει· νύκτι
 εἰς Θεσπλοῖον καὶ ἐκελαιθεὶς εἰς
 τὴν ἐστῆσαν Ἀλάνιν, ὃ δὲ Μαχρὸν
 Σαρκεὶ παύσι, ἀπὲρ προσηύκατο·

την ἐλπίαν Ἀλατίνῃ, ὁ δὲ Μαχμοῦς
Σουλτᾶν πασὶς ἀπέβη προσημασθεῖς

